

Abstrakt:

Kypr je mnohojazyčný a multikulturní ostrov. Jeho obyvatelstvo žije odděleně, segregováno podle náboženských a národnostních hledisek. V roce 1974 tato segregace nabyla podoby fyzického rozdělení ostrova. Po dvaceti devíti letech rozdělení, 23. dubna 2003, byly hranice, resp. hraniční přechody, otevřeny, a dvě největší komunity ostrova, řečtí Kypřané a turečtí Kypřané, se opět dostaly do vzájemného kontaktu. Nový fakt vzájemného styku nastolil také otázku jazyka. Tato diplomová práce zkoumá vývoj jazykové politiky a plánování na Kypru. Studie ukazuje, že od znovuoobnovení vzájemných kontaktů anglický jazyk sloužil jako tzv. *lingua franca* a šířil se napříč dělením ostrova. Výzkum analyzuje vývoj jazykových politik a plánování v rámci tří kategorií: A) politika a jazykové politiky a plánování na Kypru; B) občanská společnost a jazykové politiky a plánování na Kypru; C) vzdělání a jazykové politiky a plánování na Kypru. Výsledky výzkumu ukazují, že obě strany (Sever a Jih) usilují o dvojjazyčný, řecko-turecký Kypr, avšak současná situace ukazuje, že absence jazykových politik a plánování spolu se spoluprací mezi oběma stranami vede k šíření anglického jazyka. Anglický jazyk je tudíž jazykem rekonciliace a mírového uspořádání na Kypru od roku 2003.

Klíčová slova:

Jazykové politiky a plánování; Kypr; anglický jazyk; bilingvismus; konflikt a jazyk; kyperské identity; kyperská otázka; rekonciliace